

Кокичковъ. 60 г., посрѣдственъ човѣкъ, който си мисли, че може да надхитри другите и все тича подиръ голѣми планове, които винаги пропадатъ. Лекъ, пъргавъ. Низко чело, набраздено съ гжести брѣчки, бѣли коси и бѣли мустаци. Носи права, демодирана яка, силно изрѣзана отпредъ, тѣй, че въ отвора ѝ стѣрчи адамовата ябѫлка на шията, врѣзка—извѣхтѣла, ежъто тѣй отдавна излѣзла отъ мода, съ грамаденъ бантъ, въ който, обаче, не липсва нѣкаква чудновата металическа карфица. Носи старъ, позеленѣлъ рединготъ и то не отъ кокетство, а защото нѣма друга дреха. Панталонитѣ мускви, изтѣркани и взети отъ съвсемъ другъ костюмъ.

Бубевъ. 45 год. Първото впечатление, което прави, е на човѣкъ, който въ момента не е пиянъ, но е отчаянъ пияница. Бледно, вѣзжълто, отпуснато лице, малка черна брада, която изглежда не че е оставена нарочно, а небрѣсната отдавна отъ небрѣжностъ. Гжста, разчорлена коса, строгъ, навѣсенъ погледъ. Носи якъ, дебель бастунъ. Облѣченъ е небрѣжно, съ омачкани дрехи, съ страшно издути джебове, поради навика да носи всевъзможни работи въ тѣхъ. Страстенъ партизанинъ, той винаги е на щрекъ, готовъ да посрещне или да нанесе ударъ.

Любеновъ. 27-28 год. Носи всички типични белези на ония млади хора, които сѫ се причислили къмъ служителите на изкуството и живѣятъ за изкуството. Облѣченъ скромно, но все пакъ, главно въ яката и врѣзката — нѣщо оригинално, артистично. Хубава коса, малки черни мустачки, намалени като две точки подъ носа му, брѣснатъ, но жглитѣ на косата до ушите сѫ спуснати доста надолу — нѣщо като маджарски бакени. Занесенъ, мечтателенъ погледъ. Изражението на лицето му като казва: „Лзъ съмъ музикантъ, азъ страшно обичамъ музиката, чакайте, ще видите какво